

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลสำเร็จในการนำองค์ความรู้ และภาวะผู้นำมาใช้ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงภายใต้การบริหารของ ศาสตราจารย์ประจำ รังสรรค์ แสงสุข อธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการดำรงตำแหน่งระหว่าง ปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2547 (ปัจจุบัน) ว่ามีองค์ความรู้และภาวะผู้นำอย่างไรที่นำมาใช้พัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง ให้มีความเจริญก้าวหน้าสู่มาตรฐานการศึกษาในระดับสากลและเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการจัดระบบการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีความเป็นผู้นำ (Leadership Theory)

ทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ (Public Choice Theory) และหลักองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization)

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และจากการสัมภาษณ์ท่านศาสตราจารย์ประจำ รังสรรค์ แสงสุข รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่างๆ และนำมาวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เป็นหลัก

ผลการศึกษาพบว่าศาสตราจารย์ ประจำรังสรรค์ แสงสุข เป็นอธิการบดีที่มีภาวะของความเป็นผู้นำสูง และได้ใช้องค์ความรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการโดยนำมาสู่แนวทางในการบริหารพัฒนาทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ทำให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีความเจริญก้าวหน้าสู่ระดับสากลรวมถึงการเป็นมหาวิทยาลัยต้นแบบในการจัดการเรียนการสอน โดยการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาใช้ปรับปรุงการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ทั้งในระบบการจัดการเรียนการสอน การบริหารพัฒนางานบุคคลของมหาวิทยาลัย การจัดการบริการสาธารณะ การนำรูปแบบสากลทางการศึกษาจากการศึกษาดูงานยังประเทศต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้จัดระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง การมีวิสัยทัศน์ในการขยายโอกาสทางการศึกษาทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ โดยอยู่บนพื้นฐานทางทฤษฎีทางเลือกสาธารณะ (Public Choice Theory) และการนำความรู้แบบสหวิทยาการ คือ การนำองค์ความรู้ในแขนงวิชาต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ ให้เข้ากับการบริหารงานตามสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง อาทิ การนำหลักศาสนา มาจัดเป็นหลักสูตรให้นักศึกษาได้เรียน เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งทางด้านวิชาการ และคุณธรรม ที่นำมาสู่หลักการความรู้คู่คุณธรรม

This research study examines the level of achievement with regard to the application of knowledge and leadership skills in the development of public institutions of tertiary education. The research itself consists of a case study of RU, specifically the administration of Professor Rangsan Saengsook during the period 1994 (B.E. 2537) down to the present. The objective of the study is to examine how knowledge and leadership skills have been employed to develop RU so that it is on a par with international standards, and how it may be viewed as a model for the affirmation of Leadership Theory, Public Choice Theory, and Learning Organization.

The researcher has collected data from documentary sources, in addition to conducting interviews with Professor Rangsan, the President of RU, as well as other individuals involved in implementing the latter's vision. The data was then analyzed using the methods of qualitative research.

The findings indicate that Professor Rangsan is a President possessing outstanding qualities of leadership, a skilled administrator who has incorporated knowledge from many fields to oversee the development of the university administration in line with the demands of the current era of globalization. These efforts have resulted in RU becoming an institution of tertiary education that is on a par with international standards and a model in the field of teaching and learning management. Moreover, maximum use has been made of modern technology in order to enhance the functioning of the teaching and learning system at the university, the management of human resources, as well as the management of public services. Educational visits to universities overseas have been conducted to acquire insights that could be put to use in the system already in place at RU. In addition, in line with Public Choice Theory, it is the vision of the President to provide educational opportunities for students, not only in the capital, but also in the provinces and overseas as well. Furthermore, the President has also employed an interdisciplinary approach, involving the application of knowledge of a wide variety of fields,

TE157370

adapted in a manner best suited to the management of the RU environment. One example of this approach is the curriculum on Buddhism, the aim of which is to produce students who are not merely academically qualified, but who are also instilled with a strong sense of morality. This approach is founded on the principle of developing knowledge that is based on a sense of righteousness, according to the tenets of the Buddhist religion.